

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2634/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 31.Bpkf.11.892/2023/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Litresits András ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.B.21.283/2020/82. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 31.Bpkf.11.892/2023/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az indítványozó magánindítványára megindult rágalmazás vétsége miatti büntetőeljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.B.21.283/2020/82. számú végzésével megszüntette. A magánvádló az eljárás során lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról, majd ezt követően megjelent a 2023. március 9-én tartott tárgyaláson, ezért a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 773. § (2f) bekezdése alapján a jelenléte kötelezővé vált. Erről és ennek a Be. 776. §-ában foglalt jogkövetkezményeiről a bíróság a magánvádlót kioktatta. A tárgyaláson a bíróság többször is figyelmeztette a magánvádlót a rend megtartására, a megfelelő hangnem használatára, de a bíróság megítélése szerint a magánvádló olyan magatartást tanúsított, amely lehetetlenné tette a tárgyalás jelenlétében történő folytatását, ezért a bíróság a büntetőeljárást a Be. 776. § (2) bekezdés *b)* pont *bc)* alpontja alapján megszüntette. A Pesti Központi Kerületi Bíróság végzése ellen az indítványozó fellebbezéssel élt, amelyben kérte az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését, valamint az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását és az eljáró bíró kizárását. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú végzést helyben hagyta. A törvényszék megítélése szerint is a magánvádló az elsőfokú tárgyaláson

olyan magatartást tanúsított, amely okán lehetetlenné vált a tárgyalás jelenlétében történő lefolytatása, így egyetértett az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető döntésével.

- [3] 1.2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.B.21.283/2020/82. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 31.Bpkf.11.892/2023/6. számú végzése ellen. Indítványában az Alaptörvény II. cikkére, VI. cikk (1) és (3) bekezdéseire, a IX. cikk (4) bekezdésére, a XV. cikk (2) bekezdésére, a XXVIII. cikk (1)–(2) és (7) bekezdéseire, valamint a 28. cikk sérelmére hivatkozással indítványozta a végzések megsemmisítését.
- [4] Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogellenesen szüntette meg az eljárást arra hivatkozva, hogy az indítványozó rendezavaró magatartásával lehetetlenné tette a tárgyalás jelenlétében való folytatását, mert véleménye szerint a Be. 776. § (2) bekezdés *b)* pont *bc)* alpontja alkalmazásának nem volt helye. Előadta továbbá, hogy a jogi képviselője által bejelentett fellebbezést nem rögzítették a jegyzőkönyvben, valamint jogi képviselője részére az elsőfokú végzés a fellebbezésre nyitva álló határidő alatt nem került megküldésre, valamint azt, hogy az eljáró bíróval szemben előterjesztett kizárási kérelmét a másodfokú bíróság megtagadta. Az indítványozó szerint ezek a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét okozták. Jó hírnevének sérelmét pedig abban látta, hogy a bíróságok nem értékelték megfelelően a bizonyítékokat, így nem nyújtottak neki jogvédelmet.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt megvizsgálta, teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának az Abtv.-ben meghatározott feltételei.
- [6] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [7] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont első fordulata értelmében az alkotmányjogi panasz előterjesztésének feltétele az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogának sérelme. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az „Alaptörvény 28. cikke szerinti – a bíróságoknak címzett – értelmezési szabály nem tekinthető önmagában olyan, Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [29]; 3362/2022. (VII. 25.) AB

végzés, Indokolás [21]}.” Ennek megfelelően önmagában az Alaptörvény 28. cikkére nem alapozható alkotmányjogi panasz.

- [8] 2.2 Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek való megfelelést vizsgálta. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [II. cikk, VI. cikk (1) és (3) bekezdés, IX. cikk (4) bekezdés, XV. cikk (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1)-(2) és (7) bekezdés], valamint a támadott bírói döntéseket. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény II. cikkének, IV. cikk (1) és (3) bekezdéseinek, a IX. cikk (4) bekezdésének, a XV. cikk (2) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésének sérelmére, nem indokolta meg azonban alkotmányos érveken alapuló indokolással, hogy a kifogásolt bírósági határozat miért sérti az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit. Az elégtelen alkotmányjogi indokolás az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az érdemi elbírálás akadályát jelenti {3015/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [13]; 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]; 3119/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [7]}. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az indítványnak az Alaptörvény II. cikkének, IV. cikk (1) és (3) bekezdéseinek, a IX. cikk (4) bekezdésének, a XV. cikk (2) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésének sérelmére vonatkozó részét érdemben nem vizsgálta.
- [10] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése kapcsán a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek.
- [11] 2.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [12] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét állította arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően szüntette meg vele szemben az eljárást, valamint hogy a bíróságok tévesen állapították meg a tényállást, nem megfelelő bizonyító erőt tulajdonítottak az egyes bizonyítékoknak. Sérelmezte ezen túlmenően kizárási indítványának elutasítását.
- [13] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb

szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [14] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az indítvány alapvetően a bírósági döntések tartalmát, a bíróságok jogértelmezését vonja kétségbe, ezáltal alapvetően az elsőfokú végzés elleni fellebbezésben foglaltakat ismétli meg, amelyekre a másodfokú bíróság érdemben reagált. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság részletesen kifejtette, miért került sor a Be. 776. § alapján az eljárás megszüntetésére. Az alkotmányjogi panasz ezen túlmenően nem fogalmaz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, valamint nem vet fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet sem.
- [15] Az indítványozó bizonyítással összefüggésben felvetett kifogásai, hogy az alapeljárás során több bizonyítékkal is cáfolta a sérelmezett közlések valóságtartalmát, olyan kérdés, amelynek vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság következetesen hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a bíróságok számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Hasonlóképpen nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe a bíró kizárása megállapításának és kizárásának mint szakjogi kérdésnek a vizsgálata, ezért az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen okból előterjesztett kifogásait sem vizsgálhatta érdemben {3032/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [16] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben nem vet fel sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.

- [17] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jogának sérelmére hivatkozva előadta, hogy a jogi képviselője által a bíróság döntésének kihirdetését követően bejelentett fellebbezést nem rögzítették a jegyzőkönyvben, továbbá jogi képviselője részére az elsőfokú végzés nem került megküldésre a fellebbezésre nyitva álló határidő alatt. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék végzésében rögzítette, hogy az indítványozó jogi képviselője – a magánvádló nevében is – a tárgyaláson fellebbezést jelentett be, majd azt írásban is indokolta. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a másodfokú bíróság észlelte a végzés megküldésének elmaradásával kapcsolatos problémát, ezért a felterjesztett iratokat visszaküldte az első fokon eljáró bíróságnak azzal, hogy azokat a határozatnak megfelelően kézbesítse a magánvádló részére, majd a fellebbezési határidő lejártát követően terjessze fel ismételten. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megállapította, hogy az indítvány a jogorvoslathoz való jog sérelmével kapcsolatban sem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
- [18] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek.
- [19] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panasz – figyelemmel az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. április 1.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró